

Για τον ασπασμό (χειροφίλημα) του Ιερέως (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Επιστολή στον τυπογράφο Γ.Κ.

Πέθανε ο γέρος ιερέας σας, και στη θέση του ήρθε νέος θεολόγος. Στον γέρο ιερέα με ευχαρίστηση φιλούσατε το χέρι, αλλά λέτε ότι σας είναι δυσάρεστο να φιλάτε το χέρι του ιερέα που είναι πολύ πιο νέος από σας. Δεν ακούσατε την ιστορία περί του ηγεμόνα Μίλος και του νεαρού ιερέα; Αυτή η ιστορία έχει ως εξής:

Κάποιος νεαρός παπάς, έκανε Λειτουργία στο Κραγκουγιέβατς παρουσία του ηγεμόνα Μίλος. (Ο γέρος ηγεμόνας ήταν εξαιρετικά ευσεβής. Η ακολουθία στην Εκκλησία δεν ξεκινούσε ώσπου αυτός να έρθει. Στην Εκκλησία στεκόταν στη θέση του, σαν στυλωμένος, και προσευχόταν με ταπείνωση στον Θεό). Όταν ο νεαρός ιερέας τελείωσε την ακολουθία, έβγαλε μπροστά στον ηγεμόνα τον σταυρό και το αντίδωρο. Ο ηγεμόνας φίλησε τον σταυρό, και ήθελε να φιλήσει και το χέρι του ιερέα. Όμως ο νεαρός τράβηξε το χέρι πίσω, σαν να ντρέπεται που ο γέροντας κυρίαρχος της χώρας ήθελε να του φιλήσει το χέρι. Ο ηγεμόνας Μίλος τον κοίταξε και είπε: «Δώσε να φιλήσω το χέρι! Δεν φιλώ το δικό σου χέρι αλλά το αξίωμά σου, που είναι γεροντότερο και από σένα και από μένα».

Μ' αυτό, νομίζω, ότι όλα έχουν λεχθεί και επεξηγηθεί. Ο γέρων ηγεμόνας μίλησε στην Εκκλησία και είπε λόγια εμπνευσμένος από το Πνεύμα του Θεού. Σκεφθείτε

μόνος σας: εάν ο ιερέας σας είναι είκοσι πέντε χρονών, το αξίωμά του είναι χίλια εννιακόσια. Και όταν εσείς φιλάτε το χέρι του, φιλάτε το αξίωμα, το οποίο από τους αποστόλους του Χριστού πέρασε σε πολλές χιλιάδες λειτουργούς του ιερού του Θεού. Ενώ ασπάζεσθε το αξίωμα του ιερέα, ασπάζεστε και όλα τα μεγάλα ιερά και τους άξιους πνευματικούς, οι οποίοι έφεραν αυτό το αξίωμα, από τους αποστόλους έως σήμερα. Φιλάτε τον άγιο Ιγνάτιο, τον άγιο Νικόλαο, τον Μέγα Βασίλειο, τον άγιο Σάββα, τον Αρσένιο και τον Ιωαννίκιο, και πολλούς άλλους, οι οποίοι στη γη ήταν κοσμήματά της, και τώρα στον ουρανό είναι κοσμήματα του ουρανού, και οι οποίοι έχουν ονομαστεί γήινοι άγγελοι και ουράνιοι άνθρωποι. Κι έτσι, ο ασπασμός του ιερέα δεν γίνεται με ένα απλό φίλημα, αλλά, κατά τα λόγια του αποστόλου Παύλου, «εν φιλήματι αγίω» (Α. Κορ. 16, 20).

Φιλήστε λοιπόν χωρίς δισταγμό το χέρι που ευλογεί, και το αξίωμα που είναι ευλογημένο από το Άγιο Πνεύμα. Κι ακόμα το να φιλάμε νεότερο από τον εαυτό μας, όπως και το να ακούμε νεότερο από τον εαυτό μας, είναι καλό, επειδή μας προφυλάσσει από την υπερηφάνεια και μας διδάσκει την ταπεινοφροσύνη.

Από τον Θεό ειρήνη και χαρά.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...».

Ιεραποστολικές επιστολές Β΄

Εκδόσεις «Εν πλω», 2008, Η/Υ επιμέλεια: Σοφίας Μερκούρη)

Πηγή: alopsis.gr